

[Ministeren for offentlige arbejder]

heden, fordi det er stat, amter og kommuner, der anlægger vejene, det begrænser ikke noget menneske i at tage hvor som helst hen, dette menneske har bestemt sig for at tage hen. Der er heller ingen begrænsning i ytringsfriheden eller i modtagelsesfriheden af ytringer, fordi post- og telegrafvæsenet har et reelt monopol på brevforsendelser. Det indskrænker ikke noget menneskes, noget firmas eller nogen borgers frihed til at modtage, til at få at vide, til at meddele sig osv. Man taler her med de helt høje faner hævet og store gebærder om ting, som overhovedet ikke har nogen relevans til det, der er spurgt om, nemlig om, hvordan man – jeg tror, det var hr. Bilgrav-Nielsen, der udtrykte det sådan – teknisk, økonomisk og juridisk bærer sig ad med hensyn til at indrette nedtagning af kommunikationssatellitmeddelelser på en for samfundet hensigtsmæssig måde. Det har intet med frihedsrettigheder eller frihedsgoder at gøre.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Jeg er meget uenig med ministeren i de betragtninger. Selvfølgelig kan vi frit bevæge os, sende breve, osv., men det har intet med sagen at gøre, hr. minister.

Der er tale om, at man fra det offentlige side vil bestemme, hvad der skal puttes ned i den tragt, hvorfra informationerne sendes ud.

Men jeg kan forstå på ministeren, at han altså vil garantere den danske befolkning, at denne regering vil sørge for, at alt, hvad der overhovedet er muligt, bliver puttet ned i den omtalte tragt, sådan at alle får de informationer, de har lyst til. Og så vil jeg gerne spørge ministeren, om det er korrekt, at disse satellitter sender på lovlige frekvenser, der ikke forstyrrer nogen, og at det ikke forstyrrer dette system, at en hr. Jensen eller hr. Hansen opstiller en parabolantenne nede bag buskén i haven. Er det korrekt, hr. minister, eller er det ikke korrekt?

Poulsgaard (FP):

Jeg har anlagt en meget sober tone, som jeg gerne vil fortsætte med, og jeg synes ikke, der er nogen grund til, at ministeren for offentlige arbejder svinger sig op i de store højder her.

Hvad er det for en dokumentation, ministeren vil have? Jeg har dokumenteret, at dette kan lade sig gøre i Sverige, i Norge, i Finland, i Østrig, i Vesttyskland, i alle andre lande end netop Albanien og Danmark. Er det ikke dokumentation nok? Hvad mere vil man have?

Nej, det, der er problemet, og det, ministeren har problemer med – det forstår jeg da godt med det parti, ministeren tilhører – er simpelt hen, at der var nogle partier, der gik til valg på et løfte om, at nu skulle vi have reklame-TV i Danmarks Radio, og det løfte er man løbet fra.

Ministeren står heroppe og siger, at han vil gøre pinen kort. Jeg ved ikke, hvem vi piner. Er det de få mennesker, der sidder her i salen, vi piner, eller hvem er det, ministeren hentyder til at vi piner? Alle de undersøgelser, der er blevet foretaget, viser ganske klart og entydigt, at den danske befolkning ikke føler sig pint af disse debatter. Den ønsker at få brudt monopollet.

Hr. Maisted har på udmærket måde beskrevet argumentet med vejene.

Den mest ærlige i denne debat er fru Ingerlise Koefoed. Hun har sagt ligeud: vi vil forbyde folk at se det, for de tager skade på folkesjælen. Så kan vi ikke omvende folk til gode socialister, som vi har chance for med den radio og det fjernsyn, vi har. Det er ærlig snak. Det er inderst inde også det, socialdemokratiet mener, de er bare ikke så ærlige som SF. Det var ærlig snak.

Hr. Bilgrav-Nielsen svinger sig igen op til nogle høje toner om ytringsfrihed, og jeg ved ikke hvad, og siger, at jeg ikke har forstået nogen ting. Ytringsfriheden er sikret, sagde hr. Bilgrav-Nielsen. Ja men for hvem? Den er sikret for dem, der fastlægger programmerne, hvis vi får hybridnettet. Får vi derimod telekommunikationssatellitter, så kan alle, der har lyst til det, sende. Hr. Bilgrav-Nielsen vil stadig væk have et radoråd og en hel masse andre, der skal sidde og bestemme. Derfor er ytringsfriheden overhovedet ikke sikret. Det vil køre på præcis samme melodunte som i dag, og den er vi nogle stykker der er meget utilfredse med.

Jeg har ikke fået statsministeren herop igen. Det havde jeg i og for sig heller ikke ventet. Jeg startede min begrundelse med et spørgsmål til statsministeren, idet han var citeret for at have sagt i Frederikshavn: